

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.35.468/2012/6.szám

A Kúria a Jánosi Ügyvédi Iroda (fél címe 3, ügyintéző: Dr. Jánosi Marianna ügyvéd) által képviselt felperes neve felperesnek dr. Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt alperes neve Szerve (1097 Budapest, Soroksári út 22-24.) alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 2012. március 19. napján kelt 14.K.21.854/2011/8. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Miskolci Törvényszék 14.K.21.854/2011/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a kedvezőtlen adottságú területeken (KAT) történő gazdálkodáshoz nyújtandó kompenzációs támogatás kifizetése iránti kérelmet terjesztett elő az elsőfokú hatóságnál.

Az elsőfokú hatóság 2009. augusztus hó 26. napján helyszíni ellenőrzést tartott, amelynek során megállapította, hogy az M3LTC-Q-05 fizikai blokkban található 18-as sorszámú parcella nem felel meg az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a kedvezőtlen adottságú területeken történő gazdálkodáshoz nyújtandó kompenzációs támogatások részletes szabályairól szóló 25/2007. (IV.17.) FVM rendeletben (a továbbiakban: FVM rendelet) támogathatóként meghatározott és igényelt hasznosításnak, mivel a TAK44 kódszámú silókukorica helyett a PIH01 hasznosítási kód került megállapításra. Mindezekre tekintettel az elsőfokú hatóság 2010. október hó 12. napján kelt határozatával a felperest két évre

kizárta a KAT támogatásból az FVM rendelet 10. §-a alapján.

A határozattal szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő. A fellebbezés során eljáró alperes 2011. március hó 10. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A másodfokú eljárás során az alperes megkereste a Földmérési és Távérzékelési Intézetet (FÖMI) a perrel érintett parcellára a 2009-es gazdasági évre vonatkozó távérzékeléses ellenőrzés megismerése végett. A FÖMI tájékoztatása szerint a kérdéses parcellát 2009. évre vonatkozóan nem ellenőrizte szuperfelbontású űrfelvétellel. A FÖMI így nem tudta alátámasztani az alperes által igényelt, illetve megállapított hasznosítás meglétét.

A felperes a közigazgatási határozattal szemben bírósághoz fordult. Az ügyben eljáró Miskolci Törvényszék ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Az ítéletben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes által becsatolt gazdasági napló tanúsága szerint az érintett területen a silókukorica 2009. augusztus 11. napján betakarításra került. A helyszíni ellenőrzés ezt követően, 2009. augusztus hó 26. napján történt. A helyszíni ellenőrzés során észlelt gazosodás a betakarítás és az ellenőrzés közötti 16 nap alatt állt elő. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. §-a a hatóság számára tényállás-tisztázási kötelezettséget ír elő. Az elsőfokú hatóság határozati megállapításait kizárólag a helyszíni ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv alapján hozta. A felperes a határozattal szemben hivatkozott arra, hogy támogatási kérelmének megfelelő módon hasznosította a területet, amely a hatóság rendelkezésére álló gazdálkodási naplóból is kiderül. Az elsőfokú bíróság szerint az alperes határozata meghozatalakor a rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok téves értékelése alapján hozta meg döntését, amikor kizárólag a helyszíni ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv adattartalma alapján döntött. Önmagában a helyszíni ellenőrzés időpontjában felvett jegyzőkönyv nem bizonyítja, hogy a felperes a támogatási kérelmében megjelölt hasznosítási módtól eltért volna. A felperes által előadottakat támasztja alá a gazdasági napló adattartalma, így téves következtetésre jutott az alperes, amikor a FÖMI használható felvételeinek hiányában a felperes által előadottakat nem fogadta el. A helyszíni ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv önmagában nem bizonyítja a kérelemben megjelölt hasznosítástól való eltérést. Az elsőfokú bíróság szerint a közigazgatási eljárásban nem nyert hitelt érdemlő módon igazolást, hogy a felperes az igazolt hasznosítási módtól eltért volna.

A jogerős döntéssel szemben a alperes neve Szerve alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Ebben a tényállás

ismertetésén túl előadta, hogy a támadott jogerős ítélet sérti az FVM rendelet 5. § (2) bekezdését, 10. § (1) bekezdését, a 10. § által hivatkozott 1975/2006. EK bizottsági rendelet 18. cikk (3) bekezdését. A felülvizsgálati kérelem szerint az alperesi hatóság az anyagi jogszabályok megfelelő alkalmazásával hozta meg az elutasító döntést. Előadta, hogy a 2009. augusztus 26-ai helyszíni ellenőrzésen felvett jegyzőkönyvet a felperes aláírta, azzal kapcsolatosan észrevételt nem tett. Úgy vélte, hogy az alperesi hatóság mindent megtett a tényállás teljes körű tisztázása érdekében. A tényállás tisztázása körében az alperesi hatóság még a FÖMI-t is megkereste. Mindezek alapján kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és helyette a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát, a felperes keresetének elutasítása mellett.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő, melyben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az FVM rendelet 5. § a támogatás igénybevételének feltételeit határozza meg. Az 5. § (2) bekezdés szerint az ügyfél abban a gazdálkodási évben, amelyre tekintettel támogatási kérelmet nyújt be köteles a kérelemben feltüntetett mezőgazdasági parcellákat a gazdálkodási évben gyepként, illetve takarmánytermő szántóterületként hasznosítani. Az FVM rendelet akkor hatályos 10. § (1) bekezdése kimondta: ha az ügyfél az 5. § (2)-(3) bekezdésben meghatározott feltételeket nem teljesíti, akkor az 1975/2006/EK bizottsági rendelet 18. cikk (3) bekezdésben meghatározott jogkövetkezményt kell alkalmazni.

Az 1975/2006/EK bizottsági rendelet 18. cikk (3) bekezdés alapján a szándékosan elkövetett szabálytalanságokból fakadó meg nem felelés esetén a kedvezményezett a szóban forgó naptári évre, valamint az azt követő naptári évre kizárják az érintett intézkedésből.

A Ket. 50. § (1) bekezdése értelmében a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le. Az 50. § (6) bekezdése szerint pedig a hatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.

Helyes következtetésre jutott az elsőfokú bíróság amikor - az ügy összes körülményeit mérlegelve - azt állapította meg, hogy jelen ügyben önmagában a helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyv nem bizonyítja azt, hogy a felperes a kérelmében jelölt hasznosítástól eltért. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes határozata lényeges eljárási jogszabályokat sért. Mind az

időpontok - a gazdasági napló szerint a silókukorica betakarítása 2009. augusztus 11. napján megtörtént, a helyszíni ellenőrzés időpontja ezt követően 2009. augusztus 26-án kezdődött - mind a gazdasági napló egyéb tartalma, mind a felperes azon állításának tisztázása (illetve a figyelembevételének hiánya) hogy az ellenőrzési jegyzőkönyv HMKÁ 200 kódja gondatlan magatartást jelöl (ami a 16 napig parlagon maradt terület gyomosodására utal) igazolja, hogy az alperes nem tett eleget a Ket. 50. § (1) bekezdésébe foglalt tényállás-tisztázási kötelezettségének. Önmagában ezt a kötelezettséget az alperes nem teljesítette azzal, hogy a FÖMI-hez fordult, hiszen a FÖMI az ügyben bizonyítékként használható információt nem tudott nyújtani. Az a tény, hogy az alperes a FÖMI-hez fordult igazolja, hogy az alperes további bizonyítékot keresett álláspontja alátámasztására. A Kúria megítélése szerint jogszabálysértő a kedvezőtlen adottságú területeken történő gazdálkodáshoz nyújtandó kompenzációs támogatásból való kizárás akkor, ha a hatóság a döntését pusztán a helyszíni ellenőrzésen készült jegyzőkönyvre alapítja, de az ügyfél gazdasági naplója ezzel ellentétes tényeket tartalmaz, s a távérzékeléses ellenőrzés sem tudja alátámasztani a hatóság állítását.

Végezetül a Kúria jelen ügyben megállapítja, hogy az alperes felülvizsgálati kérelmében ugyanazokat a jogszabályokat [FVM rendelet 5. § (2) bekezdése, 10. § (1) bekezdése, illetve a 1975/2006/EK bizottsági rendelet 18. cikk (3) bekezdés] ugyanazon sorrendben és szerkesztési mód alapján jelölte meg a bírói ítélettel szemben, amelyet az I fokú határozatot helyben hagyó másodfokú határozatában az ügyféllel közölt. A felülvizsgálati kérelem a jogerős bírósági döntéssel szemben formálisan igen, de érdemben jogszabálysértésre nem hivatkozott, a Ket.-nek a tényállás tisztázására vonatkozó szabályával összefüggésben pedig a felülvizsgálati kérelem a fent bemutatott módon nem megalapozott.

A fentiekre tekintettel a jogerős döntést a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § alapján kötelezte a pereszes alperest a felülvizsgálati eljárás költségeinek megfizetésére.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. október 15.

**Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt sk.előadó
bíró, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. bíró**

